

MARIA JOÃO PIRES

21.08.21 – 19.30H - 22H
AUDITORI ESPAI TER

40
FESTIVAL
DE
TORROELLA

MARIA JOÃO PIRES

piano

21-08-21
ESPAI TER

FRANZ SCHUBERT (1797-1829)
Sonata per a piano núm. 13 en La major, D 664 25'
Allegro moderato
Andante
Allegro

CLAUDE DEBUSSY (1862-1918)
Suite Bergamasque, L. 82 18'
Prélude
Menuet
Clair de Lune
Passepied

FRÉDÉRIC CHOPIN (1810-1849)
Nocturns Opus 9 17'
Nocturn en Si bemoll menor, núm. 1
Nocturn en Mi bemoll major, núm. 2
Nocturn en Si major, núm. 3

Nocturns Opus 27 11'
Nocturn en Do sostingut menor, núm. 1
Nocturn en Re bemoll major, núm. 2

CONCERT SENSE PAUSA

IMPRESSIONISME ENMIG DE DUES ÈPOQUES DEL ROMANTICISME

La *Sonata en La major*, D.664 de Franz Schubert va ser escrita el 1819 durant l'estada del compositor a Steyr (Àustria) i va ser editada pòstumament a Viena l'any 1829 com a Opus 120. Està dedicada a una jove pianista de Steyr, Josephine von Koller. En una carta al seu germà Ferdinand el 13 de juliol de 1913, Schubert li diu: «A la casa on visc hi ha vuit noies, totes guapes. Com veus, hom té molta feina. La filla del senyor Von Koller, a casa del qual mengem cada dia Vogl i jo, és molt bella i toca molt bé el piano, i canta diverses cançons meves».

El gran pianista Wilhelm Kempff, pioner en la popularització de les sonates de Schubert, va escriure: «La majoria de les sonates no haurien de ser exposades en les grans sales de concert, ja que són confessions d'un esperit predominantment vulnerable. Aquests monòlegs són murmurats sovint tan suauement que el so es perd a la sala (Schubert ens revela en un *piano-pianissimo* els seus secrets més profunds)».

La *Sonata en La major*, D.664 és diferent de les anteriors, i està impregnada d'un gran lirisme, reflex d'un Schubert feliç, vivint en mig d'un paisatge meravellós.

Claude Debussy va compondre la *Suite Bergamasque* el 1890 i es va publicar el 1905. Quan la va compondre, constava de quatre moviments: Preludi, Minuet, Passeig sentimental i Pavana. El 1905, abans que es publicués, la va revisar i va introduir canvis importants. Sense tocar el Preludi i el Minuet, el Passeig sentimental el va convertir en el conegut Clar de lluna, i la Pavana es va convertir en un Passepied.

La *Suite Bergamasque* està inspirada pel poema *Clair de lune* de Paul Verlaine, que havia musicat l'any anterior dins el seu cicle *Fêtes galantes*:

*La vostra ànima és un paisatge escollit
per on van encisadores màscares i bergamasques,
Tocant el llaüt i ballant, i quasi
tristes sota llurs disfresses capritxoses!*

*Tot cantant en modalitat menor
l'amor guanyador i la vida oportuna,
no tenen l'aspecte de creure en llur felicitat
i la seva cançó es barreja amb el clar de lluna,*

*amb el tranquil clar de lluna trist i bell,
que fa somniar els ocells en els arbres,
i sanglotar d'èxtasi els sortidors,
els grans sortidors esvelts enmig dels marbres.*

Els nocturns de Frédéric Chopin, juntament amb els valsos, les masurques i els preludis, formen part del grup d'obres breus en les quals es troba l'essència del compositor. Chopin va compondre un total de vint-i-un nocturns. Els tres primers del programa d'avui, els de l'Opus 9, són els primers que va editar i els va escriure entre 1830 i 1832; van seguir els dos de l'Opus 27, de 1835, i finalment, l'Opus 72, publicat pòstumament, però compost abans que tots els altres, el 1827-29. Els tres primers estan dedicats a Marie Pleyel, l'amor d'Hector Berlioz i esposa de Camille Pleyel, mentre que els dos següents ho estan a la «divina Therese», la dona de l'austriac comte Rudolph von Apponyi.

MANUEL CAPDEVILA I FONT

MARIA JOÃO PIRES

Nascuda el 23 de juliol de 1944 a Lisboa, Maria João Pires va fer el seu primer concert públic quan tenia 4 anys; va començar els seus estudis de música i piano amb Campos Coelho i Francine Benoît, i els va continuar més tard a Alemanya amb Rosl Schmid i Karl Engel.

A més dels seus concerts, ha realitzat enregistraments per a la discogràfica Erato durant quinze anys i Deutsche Grammophon durant vint.

Des de la dècada de 1970, Pires s'ha dedicat a reflectir la influència de l'art en la vida, la comunitat i l'educació, tractant de descobrir noves formes d'establir aquesta manera de pensar en societat. Cerca noves vies, respectant el desenvolupament d'individus i cultures, per a fomentar l'intercanvi d'idees. El 1999 va crear a Portugal el Belgais Center for Arts, dedicat a l'estudi de les arts, on Maria João Pires ofereix regularment tallers interdisciplinaris per a músics professionals i amants de la música. A la sala de concerts de Belgais es realitzen amb freqüència concerts i enregistraments; en el futur, es compartiran amb la comunitat digital internacional.

L'any 2012, la pianista va iniciar dos projectes complementaris a Bèlgica: els Cors Partitura, un projecte que crea i desenvolupa cors per a nens d'entorns desfavorits, i els Tallers Partitura. Tots aquests projectes tenen com a objectiu crear una dinàmica altruista entre artistes de diferents generacions, i proposen una alternativa a un món massa centrat en la competitivitat. Aquests projectes, tallers i filosofia ja s'estan difonent pertot arreu.

Maria João Pires debuta al Festival de Torroella de Montgrí

Facebook: @mariajoaopires

Instagram: @maria.joao.pires

PROPER CONCERTS

Diumenge 22 d'agost

22 h Espai Ter

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Marco Mezquida, piano

Marco Lohikari, contrabaix

David Xirgu, bateria

Xavier Puig, director

George Gershwin: Lullaby for string orchestra / Rhapsody in Blue / P. I.

Txaikovski: Simfonia núm. 4 en Fa menor

Organitza:

Amb el suport de:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

40è Festival de Torroella de Montgrí
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgrí
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella40

www.festivaldetorroella.cat

40è FESTIVAL DE
TORROELLA 20/21

